

„Hallgató”, de velünk lévő Atya!

A színeváltozás és szenvedés bejelentése után, a hegyről lefelé az apostolok felvetik a kérdést, mely a nép körében élt: a messiási birodalom előkészítésére Illésnek el kell jönnie. S mintha Jézus egyetértene azzal, hogy Keresztelő Jánosban már el is érkezett. A Sirák fia részlet szerint tűzzel, haraggal érkezik - a messiási birodalmat előkészítendő - Illés.

Nehezen érthető az evangéliumi szakasz. Az első keresztényeket is foglalkoztatta Illés apokaliptikus alakja, talán ez a magyarázata a bonyolult értelmezésnek. Az első advent alkalmával Keresztelő János végezte el az illési küldetést, illetve ő töltötte be a Messiást megelőző "előfutár" szerepét. Hisz ő készítette fel a Júdeában lakókat a Messiás megjelenésére, bűnbánatra és megtérésre hívva a népet. Maga Keresztelő János nyíltan kijelentette az eziránt érdeklődő zsidóknak, hogy ő nem a visszatért Illés (Jn 1,21-25.). Ez biztosan sokaknak zavart okozhat Jézus mai evangéliumi szakaszban olvasott kijelentése miatt. Lukács az, aki magyarázatot ad Jézus idevonatkozó kijelentésére, amikor rámutat arra, hogy bár János nem azonos személy Illéssel, de valóban az ő szellemében munkálkodott, mintegy a Messiás első eljövételének előkészítőjeként. (lásd. Lk 1,15-17.)

Isten Országáé Jézusban visszavonhatatlanul elérkezett. Az öröm és a szenvedés ugyan együtt van jelen az életünkben. Isten nem avatkozik közbe. Nem ment meg a világ kihívásaitól, a próbatételektől, az Úttól eltéríteni akaró történésektől. Egy valami kell, hogy éltesen bennünket: az Istenbe vetett végtelen bizalom.

A tűzzel, haraggal érkező Illés térít a jézusi útra, vagy a Mennyei Atya naponta hívogató szeretete? Ma tudatosan, őszinte bizalommal fordulok a hallgató, de mindenkor mellettem lévő Atyához!

Horváth József, Tata, Táská

„Illés már eljött, s nem ismerték fel őt.”

Hiába jött el Illés és a többi próféta, az emberi vakság határtalan, nem ismeri fel az Isten feléradó szeretetét, jóindulatát. Prófétákat gyilkol, hamis tanítással félrevezeti magát és másokat.

Életünk születésünktől fogva csetlés-botlás. Magunk és környezetünk befolyásolja a történéseket, de mindig van lehetőség a változtatásra, a helyes út felismerésére.

Magunkban kell felismernünk azt a képességet, hogy hogyan tudunk hatni másokra saját példánkkal, gondolatainkkal, cselekedeteinkkel.

Fityus Géza